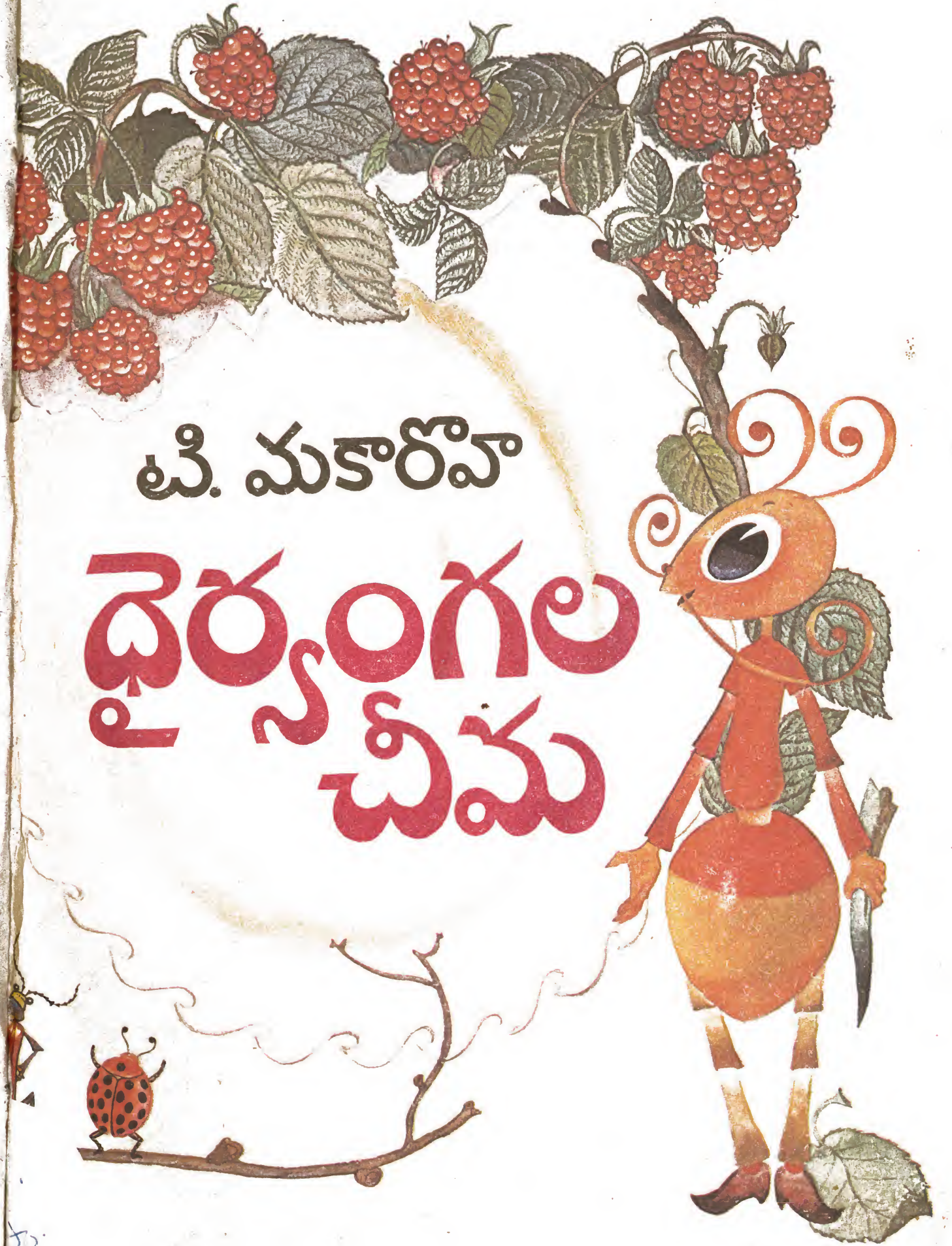
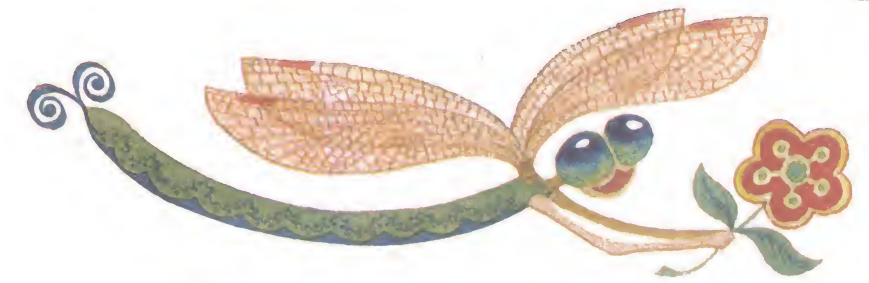

టి. మకారోహ్

ధర్మంగల చీమ

ట. మకారోవా

దైర్వ్యంగల చీమ

అద్భుత కథ

అనగా అనగా ఒక చీమ వుండేది. మీకు బహుశా దాని పేరు తెలుసుకోవాలని వుంది కదూ. ఆ చీమ స్నేహితులూ, దాని నలభై మంది సంతానం, దాని ప్రియమైన ముసలి తల్లి, దాని ముద్దుల భార్య యే పేరుతో ఆ చీమని పిలిచేవో తెలుసుకుందామని మీకు వుంది కదూ. లోకంలో బోలెడు చీమ నామాలున్నాయి. యేమైనా, వాటి పేర్లు నాకు లక్షా తొంభై తెలుసు. నాకు ఇలా అనే పేరున్న చీమ, సైపాన్ అనే పేరున్న చీమ, ఇవాన్ అనే పేరున్న చీమ తెలుసు. అలాగే యింకా బోలెడు పేర్లున్న చీమలూ తెలుసు. నికొలాయ్, అలెగ్జాండర్, కొర్నేయ్ అనే పేర్లున్న చీమలూ వున్నాయి. సరే, ఆ పేర్లన్నీ నాకు గుర్తు లేవు లెండి. మన కథ నాయకుడి పేరు వూరికే చీమ - అంతే.

పొద్దున్నప్పుడు చీమలు చక్కటి తమ పుట్టలో హాయిగా వుంటాయి. తనకి యింకా నిద్రమగత వదలేదు. అయినా మన చీమ లేవాలి. “యా చీమల పుట్టలో యిరవై కుటుంబాలు వున్నాయి. సోమవారం నాడు నికోల్క కుటుంబం అడివిలోనుంచి ఫర్ చెట్టు ఆకుల్ని తెచ్చింది. మంగళవారం నాడు పై అంత స్తులో వున్న కుటుంబం యేదో తుక్కుని తెచ్చింది. బుధ వారం నాడేమో యెర్మోలాయ్ అడివిలోకి వెళ్లాల్సి వుండింది. గురువారం నాడు సెమ్యోన్ వెళ్లాడు తూనీగ రెక్క కోసం. కిటికీలకి అద్దాలు కావాలి. ఆ రెక్కని అద్దం లాగా వాడ తాడు. శుక్రవారం నాడు వాన కురిసినాగానీ యెవ్ గేనీ మూడు పేడు ముక్కల్ని సంపాదించాడు. లేవడానికి మహాబద్ధకంగా వున్నాగానీ నాకు మరి లేవాలి తప్పదు. యివాళ శనివారం, మా వాంతు” అనుకుంది. చీమ లేచి, కుటుంబ సభ్యుల్ని లేపడం మొదలుపెట్టింది. “లేవండ్రా! ముఖాలు కడుక్కోండి. ఫర్ చెట్ల ఆకులు లేవడానికి అడివిలోకి వెడదాం వదండి!”

ఆ రోజంతా ఆ చీమా, చీమ కుటుంబం అడివిలో పాటుపడ్డాయి. సూర్యాస్తమయం వేళప్పుడు మాత్రమే యింటి ముఖం పట్టాయి. ఆ చీమ ఆరు ఆకులు మోసితెచ్చింది. చీమ భార్య మూడు. కొడుకులకి సెల యేరు దగ్గర రెండు కర్ర ముక్కలు దొరికాయి. కూతుళ్లు ఫర్ కాయ పొప్పర భుజాలకి యెత్తుకున్నారు. కడసారి కొడుక్కుడా ఓ ఆకు యీనె మోశాడు, కడగొట్టు కూతురు యేదో పువ్వుల పుప్పాడి సంపాదించింది. ఆ రకంగా యీ చీమలన్నీ అడివిలో పచ్చగా వున్న దారిమీద ప్రయాణం సాగించాయి. తమ స్థావరం దగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి చూస్తే వాటి యిల్లు లేదు.

“చిత్రంగా వుండే” అనుకొంది చీమ. “యిది మా చోటే, యివి మా గనగసాల మొక్కలే... కాని విశాలమైన మా యెత్తు యిల్లు - యిరవై కుటుంబాల నివాసం యెక్కడ?” అనుకుంది.

నిరాశగా ఆరు ఫర్ ఆకుల్ని నేలమీదకి జార విడిచింది. యీ చీమ పెళ్లాం కూడా పాలిపోయి తను తెచ్చిన మూడు ఆకుల్ని నేలమీద పారేసింది. కొడుకులు వణికి అలసిపోయిన తమ చేతుల్ని చాచి క్ర్ర ముక్కలు నేలమీద పడేశారు. కూతుళ్లు లుంగ చుట్టుకుపోయారు. యెంతో విచారపడి

పోయారు. ఆ బాధలో ఫర్ కాయ పాప్పర జారవిడిచారు. వున్నట్టుండి ఓ దోమ సన్నగా రొజ చెయ్యడం చీమ కుటుంబానికి వినిపించింది.

“హోయ్! చీమా, యిక్కడెందుకు నుంచున్నావ్? రోజంతా అడివిలో పాటు పడుతున్నావ్. పిల్లల్ని కులాసాగా ఆటపాటల్లో గడపనియ్యకుండా వాళ్లని లాక్కుపోయావ్. లక్క పిడతలు బదులుగా వాళ్ల చేతుల్లో యీ గుచ్చుకునే ఫర్ ఆకులు పెట్టావ్! మీ ఆవిడ్ని చూడు, మూడు ఫర్ చెట్టు ఆకుల్ని మోసి యెలా చిక్కిపోయిందో! ఆఖరికి నీ కడసారి

కొడుకు కూడా యీ పెద్ద యీనె మోసు
కొచ్చాడు! నీ కడగొట్టు కూతురు బోలెడు పుప్పొడి
తెచ్చింది! మీరు పాటు పడుతూ వుండగా మీ
చీమల పుట్ట యింకో అడవిలోకి తర్లి పోయింది.
నీకు శుభాకాంక్షలు కూడా చెప్పమనలేదు ఆ చీమలు.”

మన చీమకి యీ చిన్న దోమ చెత్త అబద్ధం
చెప్పింది. తన రెక్క కింద ఓ చిన్న ఆకుని దాచు
కుంది. దానిమీద ఆ చీమలు మన చీమకి ఈ
కింది ఉత్తరం రాశాయి.

ఆ చీమలు దోమకి ఆ ఉత్తరాన్ని యే దుర్ము
హూర్తంలో యిచ్చాయోగాని! దోమలున్నాయేం కుత్సిత
మైనవీ, దగాకోర్కూనూ — యీ విషయం అంద
రికీ తెలుసు. మరి యీ దోమా ఆ బాపతేగా. ఆ
ఉత్తరం తీసుకుని అది యెగిరి వెళ్లిపోయింది.

మన చీమ యెంత వంటరిగా వుండి పోయింది!
యిరుగు పొరుగు వాళ్లు లేరు, స్నేహితుల్లేరు,
తనకి కనీసం వర్తమానం అన్నా లేదు. కాస్తంత
మాట్లాడించి, పలకరించేవాళ్లు యెవళ్ళూ లేకుండా
తన జీవితంలో మన చీమ యెన్నడూ యింతగా
దిగులు పడలేదు. దిగులు పడడానికి తీరికేదీ? పొద్దు
పొడిచి దగ్గర్నుంచీ మంచం దిగి పరిగెత్తడమేనాయె,
యిటూ అటూ తిరగడమేనాయె. పాడాపుడి పడ్డ
మేనాయె, పనే సరిపోయె. తమ పని చెయ్యా,
పిల్లలకి పని నేర్పా. యిక దిగులు పడడానికి తీరికేదీ!

(పియమైన ఫారుగు చీమా,

కొన్ని నీరస, నిరుత్సాహభరిత కారణాలవల్ల మేము త్వరగా మా
మకాం మార్చాల్సివచ్చింది. అయినా ఆ కారణాలు గట్టివే. మేం
పాదపుడిగా వున్నాం. తర్వాత మనం కలుసుకున్నప్పుడు అన్నిటిని
వివరంగా చెప్తాం. యిక్కడినుంచి కుడి వేపు తిరగ్గానే వెంటనే
యే యిబ్బంది లేకుండా మమ్మల్ని మీరు చూడవచ్చు. మూడు
నందం చీమ అడుగుల తర్వాత మీకు మూడు ఆస్పెక్ట్ చెల్లు
కనిపిస్తాయి. అవి సగం సగం దోసిపోయి వుంటాయి. దాని దగ్గ
ర్లోనే మీకు ఒక పడిపోయిన ఫర్ వెల్లు కనిపిస్తుంది. మీ నిల్వలు
దాని జగురుకి అంటుకుపోకుండా చూసుకోవాలి, జాగ్రత్త. ఫర్
చెల్లు దాటాక మీరు మూడు ఖరద కయ్యలు చుట్టి రావాలి
వుంటుంది. అక్కడనే మన యిల్లు వుంది. మీ కోసం చూస్తూ
వుంటాం.

యిక యిప్పుడూ దిగులు పడ్డానికి తీరికలేదు. చీకటి పడుతోంది, యేదో ఆశ్రయం చూసుకోవాలి... పెళ్లాం భుజం మీద తట్టి, నిబ్బరంగా వుండే గొంతుకతో “మరేం బెంగ పెట్టుకోకు. అన్నీ చక్కబడతాయి. ఓ చీమకీ దాని కుటుంబానికీ ఓ రాత్రి తలదాచుకోడానికి చోటు దొరక్కపోవడం అనేది యెన్నడూ జరగలేదు! చీమలు, అద్భుత కథల్లోని చిన్న చీమలు కూడా, నిబ్బరం పోగొట్టుకోవు” అని మన చీమ అంది.

ఆ రాత్రి ఆశ్రయం దొరుకుతుందా అని మన చీమ వెదకడం మొదలెట్టింది. అన్ని మొక్కల్ని మొటికల్ని గాలించింది. చెట్లనీ గట్లనీ పరిశీలించింది. కాని యెక్కడ చూసినా చెమ్మగా, చిరాగ్గానే వుంది. వున్నట్టుండి దానికి ఓ రంగు పట్టి అతికించిన గుండ్రటి సీనారేకు డబ్బా కనిపించింది. “మంచి సీనా రేకు కప్ప, చక్కటి గుమ్మం వున్నాయి. నా పిల్లలకి యిది భేష్టైన యిల్లు” అనుకుని యిక యేం ఆలస్యం చెయ్యకుండా తన కుటుంబాన్ని లోపలికి తీసుకుపోయింది. ఆ రాత్రి అక్కడ గడిచింది. పొద్దుట బాలభానుడి కిరణాలు సీనా రేకుమీద పడ్డాయి. అది తళతళ మెరిసింది. “సూర్యకిరణాల మన సీనారేకుమీద ఆడుకుంటూ వున్నాయంటే యేమన్నమాట!

యిదే భేష్టైన యిల్లు అని. యిక యిక్కడినుంచి యెక్కడికీ వెళ్లను” అనుకొంది మన చీమ.

కాని మన చీమకి ఒక విషయం తెలీదు. బీవరు జంతువులు ఒక కొత్త ఆనకట్టని కట్టాయి. జలధారని యీ దిశలో తిప్పాయి. యే క్షణంలోనేనా నీరు యిటు ప్రవహించ వచ్చు. అంచేత తన కుటుంబాన్ని సాధ్యమైనంత తొందర్లో రక్షించుకొమ్మని మన చీమకి చెప్పే నాధుడే లేకపోయాడు. చీమ మిత్రులు యీ కారణంగానే మన చీమ తిరిగి వచ్చే దాకా ఆగకుండా కొత్త చోటికి వెళ్లిపోవాల్సి వచ్చింది. పాపం మన చీమకి యీ సంగతి తెలీదు. కులాసాగా తన కొత్త యింటిని అమర్చుకుంటోంది. సాలెగూడు తెర తయారు చేసి దాన్ని గుమ్మానికి వేలాడదీసింది. మంచు బిందువులు దానిమీద మెరవడం ఆరంభించాయి. శీతకట్టులో వెచ్చగా వుండేందు కన్నెప్పి మెత్తటి నాచు పరుపులతోటి పడక తయారు చేసుకుంది మన చీమ. సాయంత్రాలప్పుడు వెలుతురు కోసమన్నెప్పి ఓ మిణుగురు పురుగుని కప్పమీద వేలాడ దీసింది. కొత్త యిల్లంటే యెంతో ముచ్చట పడిపోయింది. గృహ ప్రవేశం జరిపి విందు కూడా చేద్దామనుకుంది. డబ్బా రేకుమీద అందర్నీ రమ్మని పిలుస్తూ యిలా రాసింది.

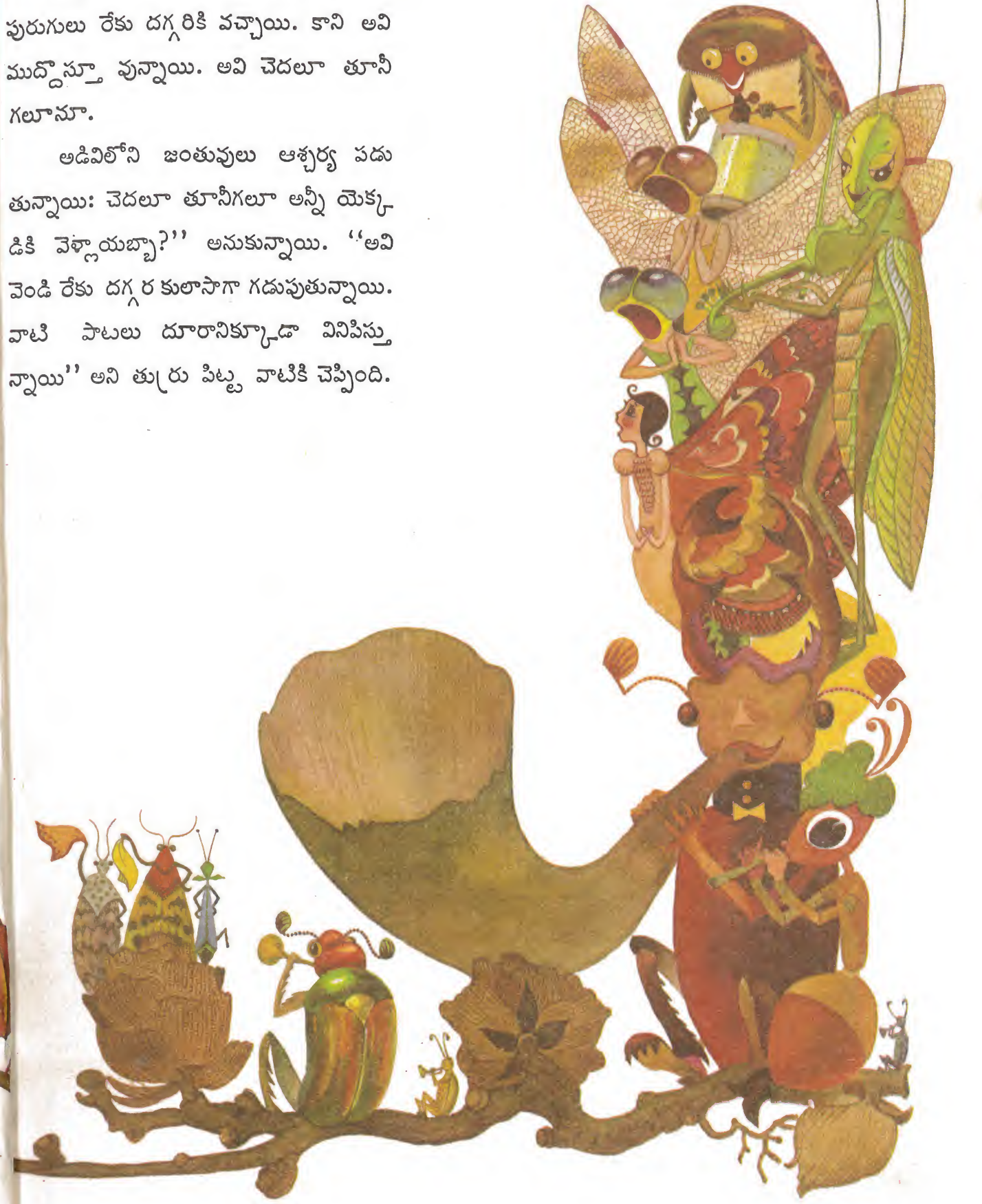

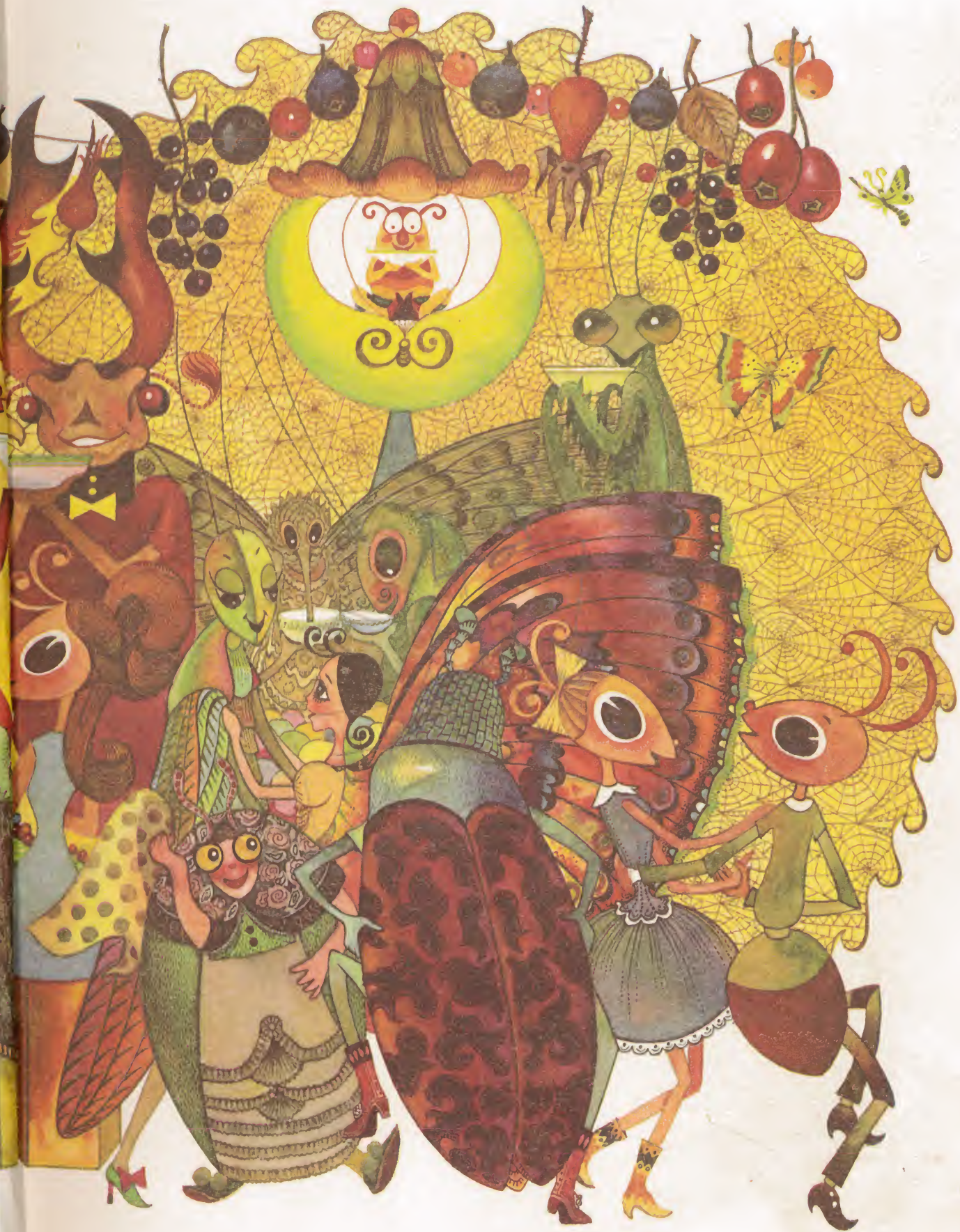

అందరికీ విన్నవం!
మిత్రులూ, చుట్టూ వక్కాలూ మా యింటికి టీ పార్టీకి
రావలసిందిగా ప్రార్థన. ప్రయమైన ఆతిథులు సాయంత్రం ఎని
మిది గంటలకి రావాలని కోరుతున్నాం.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి కొన్ని వింత
పురుగులు రేకు దగ్గరికి వచ్చాయి. కాని అవి
ముద్దోస్తూ వున్నాయి. అవి చెదలూ తూనీ
గలూనూ.

అడివిలోని జంతువులు ఆశ్చర్య పడు
తున్నాయి: చెదలూ తూనీగలూ అన్నీ యెక్క-
డికి వెళ్లాయబ్బా?" అనుకున్నాయి. "అవి
వెండి రేకు దగ్గర కులాసాగా గడుపుతున్నాయి.
వాటి పాటలు దూరానిక్కూడా వినిపిస్తు-
న్నాయి" అని తుర్రు పిట్ట వాటికి చెప్పింది.

“వరద! ప్రళయం!” అంటూ చెడలూ, తూనీగలూ
అరిచి టీ తాగకుండానే, తెరిచిన తలుపు గుండా బయటికి
ఎగిరిపోయాయి. మరి మన నేస్తం చీమ యీ ప్రమా
దాన్ని నిబ్బరంగా యెదుర్కొంది. యే మాత్రమూ దిగులు
పడలేదు. దిగులు పడాల్సిన కారణమూ దానికి లేదు.
హాయిగా తన కుటుంబంతోటి రేకు డబ్బాలో వుంది, ఆ
డబ్బా నీటి ప్రవాహంమీద తేలిపోయింది. దిగులు పడే
వ్యవధి లేదు: తెల్లవారుతూనే లేచి, కొయ్య పైకి ఎక్కి
తెరచాప విప్పి, సిబ్బందిని పిలవాలి. ఒడ్డుకి వెళ్లి ఆగాలి,
తిండి తీర్మాలు సమకూర్చుకోవాలి. అడవులు వెతకాలి.
యితర చీమలతో మాట్లాడాలి. తన ప్రయాణంలో
కలిసి రమ్మని వాటిని పిలవాలి.

యేదేనా మెరిసే దాన్ని నదిలో మీరు చూశారా అనిపిస్తుంది నాకు. యెవరో
యీల వెయ్యడం వినే వుంటారు మీరు. యెవరో యెక్కణ్ణో దూరంనుంచి పాడుతూ
వున్నట్టు మీకు వినిపించడం లేదా?

నాదేమో పెద్ద కుటుంబం
బంధువులూ, నేస్తాలూనూ.
యీ లోకంలో హాయిగ వుంటా!
బంధు మిత్ర పరివారంతో
సందానికి తేలుతు పోతా.
ఒడ్డుకు నే పోనేపోను,
నా పిల్లలకి యీత నేర్పుతా.
నా పేరేమో సైపాన్ కాదు,
అంద్రేయ్ కూడా కాదు.
నేనూరికె ఒట్టి చీమను.
అతి సాదా సముద్ర చీమను!

